

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคการเมือง

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรค
รักษ์ถิ่นไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่
๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง
ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค
รักษ์ถิ่นไทย ดังนี้

นโยบายพรรครักษ์ถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. นโยบายด้านการเมือง การปกครอง

(๑) ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ
โดยการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(๓) ส่งเสริมให้มีการรับและเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ แก่ประชาชน
อย่างกว้างขวางในวิถีที่เป็นประชาธิปไตยมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และ
การโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพ
ส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตยสามารถตรวจสอบ และควบคุมการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งองค์กร พัฒนาเอกชน

(๕) ปฏิรูประบบราชการ และดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเด็ดขาดและจริงจัง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ สร้างระบบการตรวจสอบพนักงานของรัฐทุกระดับอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมด้วยอย่างเป็นรูปธรรม

(๖) ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นรวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและระบบห้องสมุด เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชน

(๗) ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง โดยให้มีการเลือกตั้ง ผู้บริหารในทุกระดับให้ท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามโครงการ ที่จะกำหนดโดยท้องถิ่นเองเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในแต่ละท้องถิ่น

(๘) เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และปรับปรุงเงินอุดหนุนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงาน ปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

(๙) ปรับปรุงกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน รวมถึงกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ

(๑๐) ให้มีกฎหมายแม่บทว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและต่อประชาชนอย่างแท้จริง

(๑๑) สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง และในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรของชาติ

(๑๒) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน โดยยึดถือปรัชญา ภูมิปัญญา และมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๑๓) ลดขั้นตอนการทำงานของระบบราชการเพื่อความรวดเร็วและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อความล้ำช้าของการพัฒนาชาติ

(๑๔) จำกัดอัตรากำลังคนในภาครัฐให้มีจำนวนที่เหมาะสม ส่งเสริมให้รางวัลผู้ทำความชอบและลงโทษจนถึงขั้นปลดข้าราชการที่ถูกประเมินว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความยุติธรรม

๒. นโยบายด้านการเกษตรและป่าไม้

(๑) ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจผสมผสานที่หาตลาดได้ง่าย ราคาดีเหมาะสมกับพื้นที่ และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรในท้องถิ่น และลดการใช้สารเคมีทุกรูปแบบ

(๒) ส่งเสริมและริเริ่มเกษตรกรได้ทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (แนวพระราชดำริ) เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดหน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร

(๓) พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรม และเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทั้งโดยการให้การสนับสนุนจากส่วนกลางหรือจากในท้องถิ่นเอง โดยเน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

(๔) จัดงบประมาณอุดหนุนเพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม หรือใช้มาตรการอื่นใดนับแต่ระดับท้องถิ่นที่จะปกป้องราคาของสินค้าเกษตรได้อย่างถาวร

(๕) ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร หรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว

(๖) ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรขึ้นในชนบท ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรอย่างเข้มแข็งให้มีการจัดการอย่างซื่อสัตย์และต่อเนื่อง

(๘) จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอและจังหวัดให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบดูแลการดำเนินงานให้เป็นที่น่าพอใจ

(๙) ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เพื่อให้ใช้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือและส่งเสริมและสนับสนุนภาคเกษตรอย่างแท้จริงโดยการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรโดยให้มีดอกเบี้ยต่ำสุด

(๑๐) ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจังเพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองและให้เกษตรกรเท่านั้น

(๑๑) การพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำให้สอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๓. นโยบายเศรษฐกิจ

(๑) ส่งเสริมการส่งออกอย่างเต็มที่เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างชัดเจน โดยใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง การแสวงหาตลาด และการประสานกลไกของรัฐและเอกชนผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดควบคู่ไปกับนโยบายการประหยัดการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศที่ไม่จำเป็น โดยการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบในวงกว้าง

(๒) เข้มงวดในการใช้เงินตราต่างประเทศไปลงทุนในกิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ต่อเศรษฐกิจอย่างแท้จริง จำกัดการใช้งบประมาณของรัฐและรัฐวิสาหกิจอย่างฟุ่มเฟือย เกินความจำเป็นตลอดจนนำเอาระบบการค้าต่างตอบแทนมาใช้ตามความเหมาะสม

(๓) เร่งแก้ไขปัญหาความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของการกำกับระบบการเงิน โดยป้องกันการแทรกแซงของอิทธิพลการเมืองในธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และหน่วยงานอื่น พร้อมทั้งส่งเสริมความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการเร่งรัดสร้างความมั่นคงในระบบตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดเงินตราต่างประเทศโดยด่วน

(๔) สร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทยโดยเน้นการใส่เนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยในทุกแขนง ใช้มาตรการสนับสนุนของรัฐทุกรูปแบบ ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ธุรกิจไทยสามารถสร้างกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และมีผลผลิตที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดการส่งออกทุกระดับ

(๕) สนับสนุนการขยายตัวของภาคการผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มภายในประเทศด้วยการพัฒนากระบวนการผลิตต่อเนื่องในทุกระดับระหว่างวัตถุดิบ สินค้าปฐม สินค้าสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปโดยการผสมผสานการให้สิทธิประโยชน์การใช้เทคโนโลยีและปรับปรุงมาตรการในการคืนภาษีเพื่อการส่งออกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๖) ส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในและนอกประเทศในภาคอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริหาร และการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการการสนับสนุนทางรัฐ และองค์การของรัฐ

(๗) แก้ไขปัญหาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่อง ผ่านระบบการเงินและจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่จริงจังกอย่างเข้มงวด

(๘) แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท ด้วยการส่งเสริม ประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างตลาดของผลผลิตภาคเกษตรทั้งภายใน และนอกประเทศ ส่งเสริมระบบสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกรกรให้เข้มแข็ง โดยมาตรการ ทางเงินและการคลังแก้ไขปัญหาหนี้สินเรื้อรังของเกษตรกรที่มีกับสหกรณ์ และธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด อย่างเป็นระบบ

(๙) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความเจริญในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการลงทุน การพาณิชย์และการบริการเพื่อให้เกิด การจ้างงานในภูมิภาคให้มากที่สุด

(๑๐) เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศโดยสนับสนุนการออมแบบ ผูกพันระยะยาวในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างของราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไป

(๑๑) สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการลงทุนการค้าและการท่องเที่ยว กับประเทศข้างเคียง เช่น กลุ่มประเทศสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง กลุ่มประเทศสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ กลุ่มประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันการเงินท้องถิ่นในรูปแบบของสหกรณ์ ที่ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการเองเพื่อการจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวแก่เกษตรกรในท้องถิ่น

(๑๓) ปรับปรุงโครงสร้างของภาษีเพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อน และขยายฐานภาษีให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมุ่งเก็บภาษีทางตรงโดยรัฐต้องแสดงที่มาที่ไปของภาษีแก่ประชาชนให้ชัดเจน เพิ่มภาษีของสิ่งฟุ่มเฟือย รวมทั้งให้มีระบบที่จะปรับอัตราภาษีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเหมาะสมต่อสภาพจริงได้เสมอ

(๑๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้หลีกเลี่ยงภาษีและให้การศึกษาแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะเดียวกันรัฐต้องโปร่งใสและให้ข้อมูลรายละเอียดการใช้จ่ายเงินภาษีแก่ประชาชนได้ทุกเมื่อ

๔. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพสามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำเพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท

(๓) กำหนดสิ่งจูงใจและขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

(๔) ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและการทดแทนการสั่งเข้า

(๕) พัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้ทันสมัยอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจะรับการถ่ายทอดได้เสมอ ในขณะเดียวกันจะส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานะความต้องการของประเทศเป็นหลักใหญ่

๕. นโยบายด้านการพาณิชย์

(๑) ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

(๒) จัดการผูกขาดตัดตอนและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจังเพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

(๓) ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

(๔) ดูแลและแสวงหาช่องทางตลาดให้กับสินค้าและสินค้าเกษตรของไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๕) สร้างระบบข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทุกระดับสามารถรับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วเพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจและการพาณิชย์ในระดับต่าง ๆ นับแต่เมืองใหญ่จนถึงชนบท

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็นสิบสองปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษาอย่างเพียงพอมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

(๒) ดำเนินการให้การศึกษาด้านจริยธรรมแก่ประชาชนให้เป็นพลเมืองดีรักท้องถิ่น

(๓) จัดการศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของไทยโดยเฉพาะในท้องถิ่นของตน

(๔) ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียนการศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

(๕) ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาให้กู้ยืมโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียน แก่ผู้เรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางลงไป

(๖) จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัดโดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารและการจัดการ

(๗) จัดการยกมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบ และจัดสวัสดิการของครูโดยเฉพาะ

(๘) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมอันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุและประเพณีนิยม

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

(๒) จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม

(๓) ให้หลักประกันในการครองชีพแก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน

(๔) ให้การสงเคราะห์ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ไม่สามารถช่วยตนเองได้อย่างทั่วถึง

(๕) อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันการทำลายสภาวะแวดล้อมและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทหน้าที่อย่างจริงจัง

(๖) ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย และการละเมิดศีลธรรมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดปราบปรามการค้าประเวณีอย่างเข้มงวดใช้กฎหมายในการลงโทษผู้ผลิตผู้ค้ายาเสพติดอย่างรุนแรง

(๓) มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันหลักของสังคมทุกสถาบัน นับแต่สถาบันศาสนาไปจนถึงสถาบันครอบครัว สถาบันเด็กและเยาวชน

(๔) ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีอันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทย

๘. นโยบายด้านสาธารณสุข

(๑) ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานือนามัยให้มืออย่างทั่วถึงทุกตำบล

(๒) เร่งผลิตแพทย์หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน การดูแลสุขภาพและรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

(๔) จัดรายได้ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาลหรือบุคลากรด้านสาธารณสุขอื่นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนที่ห่างไกลทุรกันดารหรือในชนบท เพื่อได้มีขวัญและกำลังใจที่จะตั้งใจทำงานในการบริการประชาชน

(๕) เพิ่มขีดความสามารถและปรับปรุงระบบการจัดการ และบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานือนามัย โรงพยาบาลชุมชนทั้งในด้านอัตรากำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ และสาธารณสุข เวชภัณฑ์และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๙. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระยึดมั่นในเอกราชอธิปไตย สันติวิธี และผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

(๒) สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านบนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

(๓) ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

(๔)ต่อต้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

(๕) ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเอง ถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด

(๖) ผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก ทั้งด้านการเมืองและความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจโดยที่ไม่ทำให้ประเทศชาติและประชาชนเสียหายหรือเสียเอกราชทางด้านเศรษฐกิจ

(๗) สนับสนุนให้มีการตกลงหรือเจรจาทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยในด้านการค้า การลงทุน และด้านอื่น ๆ

๑๐. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยการใช้การทูตนำการทหารและจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

(๒) สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศโดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพและช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

(๓) สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัย และมีความสามารถในการปฏิบัติการป้องกันประเทศและเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติประชาชน

(๔) ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๑. นโยบายด้านแรงงาน

(๑) สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด และชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในเมืองหลวง

(๒) พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือและส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงาน

(๓) เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชน และผู้ปฏิบัติงานในโรงงานให้แข่งขันกับสากลได้

(๔) กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลย์และเหมาะสม

(๕) กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

(๖) จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสิทธิของผู้ใช้แรงงานได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

(๗) ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่มโดยไม่ถูกกีดกันแก่งจากฝ่ายนายจ้าง ในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ทั้งในรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนภายใต้กรอบของกฎหมายให้เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม

(๕) จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสมทั้งกำหนดพื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

(๑๐) ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจังโดยใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปดูแลและหากพบว่ามีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างผิดกฎหมายให้จัดการดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

(๑๑) ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลังหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๒. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดให้การดูแลรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในนโยบายด้านต่างๆ ทุกนโยบาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข การค้า การนำเข้า การส่งออก การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและการจราจร โดยให้ยึดการยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของประชาชนชุมชนและสิ่งมีชีวิต การรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ การสร้างสมดุลของธรรมชาติและระบบนิเวศน์เป็นเป้าหมาย

(๒) จะเน้นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนักและสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนนับแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงเมืองใหญ่

(๓) จะมุ่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จุดกำเนิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นน้ำเสีย ขยะ และอากาศเป็นพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอากาศเป็นพิษตามเมืองใหญ่

(๔) จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้จริงตรงกับเจตนารมณ์ที่วางไว้อย่างครบวงจร

(๕) จะต้องให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในโครงการพัฒนาต่างๆ ระดับที่จะมีผลกระทบต่อคนในท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนการให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน

(๖) สร้างเสริมทรัพยากรป่าไม้ของชาติอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการกระจายให้ท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการ

(๗) จะจัดหาและจัดการให้มีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในทุกชุมชน โดยจัดให้มีแหล่งกักเก็บน้ำกินน้ำใช้อย่างเหมาะสมให้เพียงพอสำหรับอนาคต

(๘) จะรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์แม่น้ำ คูคลอง แหล่งน้ำดิบ ต้นน้ำลำธารให้ปลอดจากมลพิษเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และทรัพยากรแหล่งน้ำให้กลับคืนมา

(๙) ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของไทยให้เต็มศักยภาพ

ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรครักถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคการเมืองเพื่อใช้บริหารงานให้เป็นไปตามปณิธานของคณะผู้จัดตั้งพรรคการเมืองสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรครักถิ่นไทยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรครักถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายความว่า พรรครักษ์ถิ่นไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกพรรครักษ์ถิ่นไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับพรรครักษ์ถิ่นไทย

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรค
รักษ์ถิ่นไทย

“กรรมการบริหารพรรค” หมายความว่า กรรมการบริหารพรรครักษ์ถิ่นไทย

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายความว่า คณะผู้บริหารพรรครักษ์ถิ่นไทย

“ผู้บริหารพรรค” หมายความว่า ผู้บริหารพรรครักษ์ถิ่นไทย

“คณะที่ปรึกษาอาวุโส” หมายความว่า คณะที่ปรึกษาอาวุโสพรรครักษ์ถิ่นไทย

“สาขาพรรค” หมายความว่า สาขาพรรครักษ์ถิ่นไทย

“คณะกรรมการสาขา” หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรครักษ์ถิ่นไทย

“กรรมการสาขา” หมายความว่า กรรมการสาขาพรรครักษ์ถิ่นไทย

“ประชามนตรี” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคล กลุ่มอาชีพ กลุ่มผลประโยชน์
ประชาสังคม สมาคมหรือมูลนิธิดำเนินการเสนอนโยบายหรือแนวทาง
ในการแก้ไขปัญหาของสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

“คณะกรรมการประชามนตรี” หมายความว่า คณะกรรมการประชามนตรี
ของพรรครักษ์ถิ่นไทย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรคกรีนไทย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THE GREEN PARTY OF THAILAND” มีชื่อย่อเป็นภาษาไทยว่า “รทท” และมีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “GPT”

ข้อ ๕ พรรคกรีนไทยใช้เครื่องหมายเป็นรูปต้นไม้ใหญ่สีเขียวอ่อนซ้อนอยู่บนต้นไม้ใหญ่สีเขียวเข้ม หมายถึงความรู้สึกสดชื่นและร่วมเย็น ความแข็งแกร่งด้วยการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนให้สำนึกได้ถึงคุณค่าของถิ่นฐานแผ่นดินไทย ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ควรรักษ์และหวงแหนอันอาศัยความเข้มแข็งของท้องถิ่นและชุมชน ในการมีส่วนร่วมมีความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกันในการปกป้องรักษาภูมิปัญญา เพื่อประโยชน์แห่งการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืนภายใต้รูปต้นไม้ใหญ่ มีอักษรภาษาไทยว่า “พรรคกรีนไทย” เป็นอักษรสีเขียวเข้ม และได้อักษรภาษาไทย มีอักษรภาษาอังกฤษว่า “THE GREEN PARTY OF THAILAND” เป็นอักษร สีเขียวอ่อน ดังภาพ

พรรคกรีนไทย
THE GREEN PARTY OF THAILAND

ตราขงเครื่องหมายพรรคสำหรับใช้ประทับบนเอกสารมีลักษณะเช่นเดียวกัน
กับภาพเครื่องหมายพรรค มีสีเขียวและมีขนาด ดังภาพ

พรรครักษ์ถิ่นไทย
THE GREEN PARTY OF THAILAND

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่พรรครักษ์ถิ่นไทย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๗๗
ถนนประชาอุทิศ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๒๐

ข้อ ๗ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรค
รักษ์ถิ่นไทย สาขา จังหวัด.....เขตเลือกตั้ง.....โดยมีชื่อสถานที่ตั้ง
ตำบลและอำเภอกำกับต่อท้าย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ปณิธานของพรรครักษ์ถิ่นไทย

(๑) พรรครักษ์ถิ่นไทย จัดตั้งขึ้นให้เป็นพรรคการเมืองของปวงชน
ชาวไทย จักดำเนินงานการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข จักเทอดทูนปกป้องรักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบัน
พระมหากษัตริย์อยู่เหนือสิ่งอื่นใด จักเป็นพรรคการเมืองที่กล้าคิดกล้าทำ กล้าตัดสินใจ
ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยไม่หวังเพียงคะแนนนิยม
ทางการเมืองหรือผลการเลือกตั้ง

(๒) พรรครักษ์ถิ่นไทยมีแนวคิด “สามเปลี่ยนแปลง” คือ

เปลี่ยนแปลง “สภาวะการคุมอำนาจจากส่วนกลาง” ให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานงบประมาณและคนเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งเป็นเอกภาพในการพัฒนาด้านสาธารณสุข โภค การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลัก

เปลี่ยนแปลง “ทิศทางเศรษฐกิจแห่งชาติ” ให้เป็นแบบพึ่งตนเอง สื่อนใจ กฎเกณฑ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งด้านระดมทุนภายในประเทศ การแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ การควบคุมการไหลเวียนของเงินจะต้องเอื้ออำนวยให้กับคนไทย และไม่ถูกรอบงำจากองค์กรทางเศรษฐกิจต่างชาติ

เปลี่ยนแปลง “วิถีทางการสร้างคนไทยรุ่นใหม่” โดยปรับระบบการศึกษาให้มีการเรียนรู้และเกิดทักษะทุกมิติของชีวิตเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เป็นสำคัญ

(๓) จักส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกชาติ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศ บนผลประโยชน์ร่วมกันโดยธรรมและเคารพในเกียรติภูมิของกันและกัน

(๔) ภารกิจและองค์กรเครือข่ายของพรรครักษ์ถิ่นไทย จักดำรงต่อเนื่องในบริบทของสังคม

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๕ สมาชิกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิก โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้ประกาศชื่อไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกและคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่ง

ที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยกระทำความผิดต่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือการกระทำโดยประมาท หรือถ้ามีเหตุผลจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ คณะผู้บริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ให้เป็นสมาชิกสามัญ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

(๘) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๓ ยิวสมาชิก ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่สิบสี่ขึ้นไปและมีคุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับข้อ ๑๒ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคพร้อมด้วยสำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาทะเบียนบ้าน ต่อเลขาธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่ หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค เมื่อเลขาธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แล้วจึงเสนอให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ในกรณีต้องชำระค่าลงทะเบียนให้แจ้งผู้สมัครชำระเงินค่าธรรมเนียมลงทะเบียนและเมื่อชำระครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิกและออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก แต่ถ้าไม่ต้องชำระค่าลงทะเบียนก็ให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก

การสมัครเป็นสมาชิกสามัญที่สาขาพรรคเมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครและประกาศชื่อที่สาขาพรรคตามวิธีการและกำหนดเวลาในวรรคสองแล้วให้ประธานสาขาพรรคเสนอชื่อต่อเลขาธิการพรรคพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกให้เลขาธิการพรรคแจ้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทราบ

ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนให้คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกสามัญได้โดยไม่ต้องประกาศชื่อผู้สมัครตามความในวรรคสอง

ในกรณียื่นสมัคร ณ สำนักงานใหญ่แต่ภูมิลำเนาปัจจุบันของผู้นั้นอยู่ในต่างจังหวัด และมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้นให้เลขาธิการพรรคแจ้งการสมัครดังกล่าวไปให้สาขาพรรคที่ผู้นั้นสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ทราบ เว้นแต่ไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้ง

ที่ผู้ยื่นใบสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ที่ให้ยื่นสมัครที่สำนักงานใหญ่ได้ แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใดให้สำนักงานใหญ่โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้น ๆ ทันที

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรอง ไม่น้อยกว่าสองคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะผู้บริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยไม่ชักช้า หากผู้ยื่นใบสมัครไม่พอใจมติดังกล่าวให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้ทราบมตินั้นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๗ ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนจะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๘ การรับยุบสมาชิกให้นำความในข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๑๒

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตาม

ข้อ ๕๗

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๐ สมาชิกสามัญมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการ

สาขาพรรค

(๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้ง

ทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค

(๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน

หรือคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๖) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๑ สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่

ของพรรค

(๒) เสนอแนะนโยบายความคิดเห็นต่อพรรค

(๓) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการ

บริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๔) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๒ สิทธิของยุวสมาชิก

- (๑) เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๒) เข้าร่วมสังเกตการณ์และร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่

คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

- (๓) เสนอแนะความคิดเห็นต่อพรรค
- (๔) ปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือ

หัวหน้าพรรคมอบหมาย

- (๕) ประดับเครื่องหมายของพรรค

ข้อ ๒๓ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับและมติขององค์กรบริหารงานของพรรค

แล้วแต่กรณี

- (๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความ

เสียหายมาสู่พรรค

- (๓) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

ตลอดจนกิจการของพรรค

- (๔) ชี้แจงสมาชิกด้วยกันหรือประชาชนให้เข้าใจเท่าที่ หรือจุดยืน

ของพรรคในกรณีต่าง ๆ ประมวลความเห็นหรือข้อเสนอของสมาชิกหรือประชาชน
ในพื้นที่ในแนวทางหรือวิธีแก้ปัญหาสำคัญของชาติหรือการพัฒนาชาติเสนอพรรค

- (๕) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

- (๖) เชิญชวนบุคคลที่เหมาะสมเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังนี้

(๑) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกมีเกียรติ และศักดิ์ศรีในสังคม

(๒) พรรคจักช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาให้สมาชิกที่มีได้รับความเป็นธรรมตามความเหมาะสมและตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๓) พรรคจักให้ความสำคัญยิ่งต่อเยาวชนสมาชิกโดยส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นสมาชิกและเป็นนักการเมืองที่ดีในอนาคต

(๔) พรรคจักพัฒนาความรู้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ให้สมาชิกเข้าใจสถานภาพสถานการณ์ จุดยืนของพรรคต่อปัญหาต่างๆ ของชาติหรือต่อแนวทางในการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อเผยแพร่ต่อประชาชน อีกทั้งส่งเสริมและให้ความรู้สมาชิกในการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อนเป็นองค์กรท้องถิ่นเป็นชุมชนที่เข้มแข็งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและของชาติตลอดจนสิทธิต่างๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๕ องค์กรประกอบของพรรคประกอบด้วย

(๑) ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรค

- (๔) คณะผู้บริหารพรรค
- (๕) คณะกรรมการประชามนตรี
- (๖) คณะที่ปรึกษาอาวุโส
- (๗) สาขาพรรค
- (๘) กลุ่มกิจกรรมพิเศษ อาทิ กลุ่มเยาวชน และกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับอนุมัติการจัดตั้งจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการประชามนตรี

ส่วนที่ ๑

ที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๖ องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค ซึ่งจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีของพรรค
- (๔) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขตที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นประเภทละสองคนโดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน
- (๕) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และสมาชิกนิตិบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นจำนวนสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๖) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๗) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลที่ดำรงตำแหน่ง
อยู่ในขณะนั้นภาคละสองคน โดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๘) สมาชิกที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละสองคนโดยให้ใช้วิธีการคัดเลือกกันภายใน

(๙) ประธานสาขาพรรค หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจาก
คณะกรรมการสาขาพรรค

(๑๐) คณะกรรมการประชามন্ত্রী

(๑๑) คณะที่ปรึกษาอาวุโส

(๑๒) สมาชิกที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าร่วม
ประชุมใหญ่พรรค

ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงที่ดำรงตำแหน่งหลายฐานะในคราวเดียวกันให้มีสิทธิ
ลงคะแนนเสียงได้เพียงเสียงเดียว

ถ้าหากองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค ข้อใดข้อหนึ่งไม่มีให้ถือว่า
องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรคที่เหลือเป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค
แต่ทั้งนี้ต้องมีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๒๗ การประชุมใหญ่พรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการ
บริหารพรรคจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจาก
วันสิ้นสุดปีงบประมาณของพรรค

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมนอกเหนือจากการประชุมใหญ่สามัญตามปกติ หรือกรณี ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมดและกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด ร่วมกันทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค หรือโดยมติของคณะกรรมการประชามนตรีให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอในกรณีนี้คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องเรียกประชุมภายในเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่พรรค แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่ประธานสาขาพรรคและกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการประชามนตรีขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติที่ขอให้เรียกประชุม

ระเบียบวาระในการประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยจะต้องบรรจุการแถลงผลงานของคณะกรรมการบริหารพรรคการรับรองงบการเงินของพรรคในรอบปีที่ผ่านมาด้วย ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๘ การนัดประชุมใหญ่ทุกครั้งจะต้องมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกซึ่งเป็นองค์ประชุมใหญ่ทราบเป็นการล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน พร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุมเว้นแต่มีความจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการบริหารพรรคอาจจะมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกทราบในระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับถึงวันประชุม

ข้อ ๒๕ ผู้ตัดสินของสมาชิกที่ขอให้บรรจุนิระเบียบวาระการประชุมเพื่อพิจารณาของที่ประชุมใหญ่พรรคต้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคก่อนวันประชุมใหญ่พรรคไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ ในการประชุมใหญ่พรรคจะต้องมีผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๒๖ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและมีจำนวนตามข้อ ๒๖ จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่องค์ประชุมใหญ่พรรคไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมจะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ก็สุดแล้วแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่ประธานสาขาพรรคและกรรมการบริหารพรรคเข้าชื้อกันร้องขอหรือตามมติของคณะกรรมการประชามนตรีให้การเรียกประชุมใหญ่พรรคเป็นอันไม่ต้องเรียกประชุมใหม่

การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญที่นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวันถ้าในการประชุมคราวนี้มีผู้มาประชุมไม่ครบองค์ประชุมก็ให้ดำเนินการประชุมไปได้โดยไม่ต้องนัดประชุมใหม่อีก แต่ทั้งนี้ต้องมีสมาชิกร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน

ข้อ ๓๒ ในการประชุมใหญ่หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลจัดการประชุมเพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อยก็ได้

ข้อ ๓๓ ในการประชุมใหญ่ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานแต่ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม

ให้กรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน
วันแต่จะมีมติของคณะกรรมการบริหารพรรคให้เชิญสมาชิกคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน
ในการประชุมใหญ่

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดระเบียบการประชุมใหญ่ของ
พรรคและของสาขาพรรค

ในระหว่างที่ยังไม่ได้วางระเบียบไว้ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๕ ให้จัดการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วัน
สิ้นสุดปีงบประมาณ

การประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอาจกระทำได้ โดยมีมติของคณะกรรมการ
สาขาพรรคหรือสมาชิกสามัญของสาขานั้นจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงชื่อร้องขอ

กรณีที่มีสมาชิกสามัญร้องขอ คณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องจัดประชุมภายใน
สี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ร้องขอ

ในการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคแต่ละครั้งให้ประธานสาขาพรรค หรือผู้กระทำ
การแทนแจ้งกำหนดเวลาและสถานที่ประชุมให้คณะผู้บริหารพรรคทราบก่อนล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ให้คณะผู้บริหารพรรคมอบหมายให้ผู้บริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แทนไปควบคุมดูแล การประชุมใหญ่สาขาพรรคให้เป็นไปตามข้อบังคับ และระเบียบของพรรค ในกรณีที่ ผู้ได้รับมอบหมายไม่ไปร่วมประชุมใหญ่ ถ้ามีองค์ประชุมครบตามข้อบังคับแล้ว ให้ประธานที่ประชุมขอมติว่าจะให้มีการประชุมตามระเบียบวาระที่กำหนดไว้หรือให้เลื่อน การประชุมใหญ่ไปก่อนก็ได้ มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของ ผู้ที่มาร่วมประชุม

หากการประชุมใหญ่สาขาพรรคมิได้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบของพรรค ผู้บริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนการประชุมใหญ่สาขาพรรคออกไปก่อนเพื่อให้มี การปฏิบัติที่ถูกต้องเสียก่อนก็ได้

ให้จัดระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) รับรองรายงานการประชุมใหญ่ครั้งที่แล้ว (ถ้ามี)
- (๓) รายงานผลการดำเนินงานของสาขาพรรค
- (๔) รับรองรายงานงบการเงิน
- (๕) เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๓๖ การประชุมใหญ่สาขาพรรคจะต้องมีสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรเข้าประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุมใหญ่ ของสาขาพรรคได้

กรณีที่ต้องประชุมในวาระหนึ่งไม่ครบ ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้คณะกรรมการสาขาพรรค นัดประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันนัดประชุมครั้งใหญ่ครั้งแรกที่ไม่ครบองค์ประชุม การประชุมครั้งที่สองนี้จะต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าคนจึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญซึ่งคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมจะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ก็ได้สุดแล้วแต่ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่สมาชิกสามัญร้องขอให้การเรียกประชุมเป็นอันไม่ต้องเรียกประชุมใหม่

ข้อ ๓๗ ถ้าไม่มีข้อบังคับพรรคกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานของสาขาพรรคไว้เป็นการเฉพาะให้นำข้อบังคับพรรคในข้อที่ใกล้เคียงกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ สาขาพรรคย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นไม่ครบยี่สิบคน
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ยุบหรือเลิก

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๙ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนและเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบห้าคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) โฆษกพรรค
- (๖) รองโฆษกพรรค
- (๗) เภรัณยฎีกพรรค
- (๘) นายทะเบียนพรรค
- (๙) กรรมการบริหารอื่น

คณะกรรมการบริหารพรรคมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๔๐ ผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) เป็นสมาชิกในคณะผู้จัดตั้งพรรคหรือสมัครเข้าเป็นสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีประวัติและประสบการณ์ในงานที่สื่อให้เห็นว่ามีอุดมการณ์และอริยวินัยทางการเมืองของพรรคที่ยึดเอาประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการสาขาพรรค
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการบริหารพรรค
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภาเขต หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในนามพรรค
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค

(๖) เป็นหรือเคยเป็นรัฐมนตรีในนามพรรค

(๗) เป็นบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของที่ประชุมใหญ่มีมติให้ยกเว้นคุณสมบัติตาม (๑) - (๖)

ข้อ ๔๑ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสามสิบคนของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคเก้าคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นรองหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม รองหัวหน้าพรรคพึงมีผู้แทนจากทุกภาค

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อรัฐมนตรีของพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกไม่เกินเก้าคน

(๔) สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยกเว้นรูปแบบปกครองพิเศษเสนอชื่อสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกภาคและประเภทละหนึ่งคนจำนวนไม่เกินสิบห้าคน

(๕) สมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขตเสนอชื่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาเขตจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกประเภทละสองคน

(๖) สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เสนอชื่อสมาชิกจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกจำนวนไม่เกินสองคน

(๓) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๕๐ จำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกจำนวนไม่เกินห้าสิบห้าคน

(๔) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นเลขาธิการพรรคหนึ่งคน

(๕) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคเป็นเหรียญพรรคหนึ่งคน ให้ที่ประชุมใหญ่รับรอง

(๑๐) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคเป็นโฆษกพรรคหนึ่งคน และรองโฆษกพรรคสี่คนให้ที่ประชุมใหญ่รับรอง

(๑๑) เลขานุการพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าสิบคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นรองเลขาธิการพรรคจำนวนแปดคน

ถ้าสมาชิกตาม (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ไม่มีหรือมีแต่ไม่ครบจำนวนให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคตาม (๓) แทนให้ครบจำนวนตามข้อ ๓๕ โดยกำหนดตามสัดส่วนของภาค

การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแต่ละประเภทให้ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเสนอชื่อได้เพียงประเภทละหนึ่งคน

การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คำนึงถึงการมีตัวแทนของแต่ละภาค

ในกรณีผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการบริหารพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมผู้เสนอต้องให้คำรับรองว่าผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อยินยอมให้เสนอชื่อได้

ให้สมาชิกที่ได้รับคะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ตามลำดับ เป็นกรรมการสำรองประเภทละสองคน

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค แต่งตั้งผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง ในตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นตามข้อ ๓๕ (๘) และ (๙) ให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

ข้อ ๔๓ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕

(๔) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๔๔ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

(๒) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวน

ทั้งหมด

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของ

องค์ประกอบของที่ประชุมให้พ้นจากตำแหน่ง

(๔) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบวาระสี่ปี หรือภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเนื่องจากหัวหน้าพรรคลาออกให้เลขาธิการพรรคเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๔๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นตามข้อ ๓๕ (๕) วางลงให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการสำรองที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองเรียงลำดับไว้ให้ดำรงตำแหน่งแทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่วางนั้นเป็นตำแหน่งตามข้อ ๓๕ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นการชั่วคราวแล้วให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีกรรมการสำรองที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองเรียงลำดับไว้มีจำนวนไม่เพียงพอแก่การจะแต่งตั้งแทนได้ หรือผู้ที่ได้รับเลือกสำรองไว้ในลำดับต้นไม่ประสงค์เป็นกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่วางให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองไว้ในลำดับถัดไปแทน

ข้อ ๔๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน ถัอรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อทุกสามเดือน

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารพรรค

(๒) กำกับ ควบคุมการบริหารงานของคณะผู้บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคและมติของคณะกรรมการประชามนตรี

(๓) ให้คำปรึกษาแก่คณะผู้บริหารพรรค

(๔) ควบคุม ดูแลและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

(๕) ประสานงานกับองค์กรต่างๆ ของพรรคโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการประชามนตรีเพื่อให้มติของคณะกรรมการประชามนตรีได้รับการสนองตอบมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๖) แก้ไขปัญหาการบริหารงานพรรคในกรณีที่คณะผู้บริหารพรรคไม่สามารถแก้ไขได้หรือเสนอมาเพื่อขอให้แก้ไข

(๗) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง

(๘) อนุมัติการจัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรคและองค์กรภายในพรรค

(๙) พิจารณาการให้สมาชิกพรรคพ้นจากสมาชิกภาพ

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นชอบผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค

(๑๑) เรื่องอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๐ กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่และมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และมีความรับผิดชอบ

(ก) เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการบริหารงานของพรรคตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(ข) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจการใดๆ

(ค) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค

(ง) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นหรือในข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานในหน่วยงานของพรรค การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมคณะผู้บริหารพรรค การประชุมอื่นๆ และงานที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใด

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่เลขานุการพรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การบัญชี และบุคคลของพรรคตามกฎหมายหรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๗) รองโฆษกพรรค มีหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย

(๘) นายทะเบียนพรรค มีหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคและสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๙) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๕๑ การแบ่งหน่วยงานบริหารของสำนักงานเลขาธิการพรรคให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ให้เลขาธิการพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรคเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานในหน่วยงานตามข้อนี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยรวมทั้งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมงาน กลั่นกรองงานและเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะผู้บริหารพรรค ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๔๕

ให้ผู้อำนวยการพรรคตามข้อ ๕๒ (๘) เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่พรรค การกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอน เงินตอบแทน และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ส่วนที่ ๔

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๕๒ ให้มีคณะผู้บริหารพรรคคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินสิบห้าคนซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งมาจากกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าเก้าคนที่เหลือให้แต่งตั้งมาจากกรรมการอื่นในองค์กรของพรรค ซึ่งประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค	เป็นประธาน
(๒) รองหัวหน้าพรรค	เป็นรองประธาน
(๓) เลขานุการพรรค	เป็นเลขานุการ
(๔) รองเลขานุการพรรค	เป็นกรรมการ
(๕) เภรัญญาพรรค	เป็นกรรมการ
(๖) โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
(๗) กรรมการบริหารอื่น	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้อำนวยการพรรค	เป็นกรรมการ
(๙) กรรมการในองค์กรของพรรค	เป็นกรรมการ

ข้อ ๕๓ คณะผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง

(๒) ผู้บริหารพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

ข้อ ๕๔ ผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่หัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรค

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕๕ เมื่อตำแหน่งผู้บริหารพรรคว่างลงให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งบุคคลจากกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการในองค์กร ของพรรคให้ดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนเข้าไปแทน

ข้อ ๕๖ การประชุมคณะผู้บริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๕๗ ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมและเป็นประธานในการประชุมคณะผู้บริหารพรรค ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานคณะผู้บริหารพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะผู้บริหารพรรค ถือเป็นเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๘ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) รับผิดชอบการบริหารทั่วไปของพรรค

(๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิก

(๔) ออกระเบียบ และแนวทางการบริหารงานของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) ออกระเบียบการคลังและทรัพย์สินของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) ออกระเบียบการแต่งตั้ง ถอดถอน การลงโทษ และการให้ความชอบเจ้าหน้าที่พรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๗) ออกระเบียบแนวทางแผนการดำเนินการ เกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับรวมทั้งการคัดเลือกบุคคลลงรับสมัครเลือกตั้งในนามพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๘) ประสานงานกับสมาชิก กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ในความอุปถัมภ์ของพรรค

(๙) อำนวยการและดำเนินงานต่างๆ เพื่อความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่ออนุมัติตั้งและยุบเลิกสาขาพรรครวมทั้งการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สาขาพรรคบริหารงานไปตามข้อบังคับ

(๑๑) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

คณะกรรมการประชามนตรี

ข้อ ๕๕ ให้มีคณะกรรมการประชามนตรีคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ จำนวนเจ็ดคนและให้เลือกสำรองไว้อีกเจ็ดคน

คณะกรรมการประชามนตรีต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีในขณะนั้น

อายุคณะกรรมการประชามนตรีมีกำหนดสองปีตั้งแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการประชามนตรีอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการประชามนตรีใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบวาระ

ข้อ ๖๑ คณะกรรมการประชามนตรีพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบวาระ

ข้อ ๖๒ กรรมการประชามนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕

ข้อ ๖๓ เมื่อตำแหน่งกรรมการประชามนตรีว่างลงให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งสมาชิกซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งสำรองไว้ตามลำดับคะแนนให้ดำรงตำแหน่งแทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นตำแหน่ง

ข้อ ๖๔ การประชุมคณะกรรมการประชามนตรีต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้คณะกรรมการประชามนตรีถือเสียงข้างมากของกรรมการที่เข้าประชุมถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๕ คณะกรรมการประชามนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้มีการเปิดประชุมของกลุ่มประชาสังคม และกลุ่มกิจกรรมต่างๆ

(๒) วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาจากกลุ่มประชามนตรีโดยจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) ติดตาม กำกับ ผลการดำเนินงาน ของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) ผลสรุปการสังเคราะห์ของคณะกรรมการประชามนตรี คณะกรรมการบริหารพรรคต้องนำไปปฏิบัติ

(๕) ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคไม่เห็นด้วย ด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามให้ส่งกลับคณะกรรมการประชามนตรีทบทวนพร้อมด้วยเหตุผล หากคณะกรรมการประชามนตรีได้พิจารณาแล้วและยืนยันข้อเสนอเดิมด้วยคะแนนเสียง เอกฉันท์ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคต้องปฏิบัติตาม ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคไม่สามารถปฏิบัติตามด้วยเหตุผลใดก็ตามให้คณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุมใหญ่สามัญ

ข้อสรุปของที่ประชุมใหญ่ถือว่าเป็นอันยุติ

(๖) ประสานกับสมาชิก กลุ่มการเมือง พรรคการเมืองต่างๆ และรัฐบาลเพื่อให้งานประชามนตรีบรรลุจุดมุ่งหมาย

ส่วนที่ ๖

คณะที่ปรึกษาอาวุโส

ข้อ ๖๖ ให้มีคณะที่ปรึกษาอาวุโสคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาหนึ่งคน รองประธานสี่คน และกรรมการที่ปรึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาต่างๆ ผู้สนับสนุนกิจการของพรรค อดีตหัวหน้าพรรค อดีตรองหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรค อดีตรัฐมนตรีของพรรค อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อดีตผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกที่คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเห็นสมควรหรือบุคคลที่คณะกรรมการประชามนตรีเห็นสมควร

คณะที่ปรึกษาอาวุโสมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการประชามนตรีหรือหัวหน้าพรรค

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะผู้บริหารพรรคกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๗

สาขาพรรค

ข้อ ๖๗ พรรคอาจจัดตั้งสาขาพรรคประจำเขตเลือกตั้งได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งหนึ่งสาขาพรรคตามกำหนดระยะเวลาการจัดตั้งที่กฎหมายและคณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในเขตเลือกตั้งใดมีสมาชิกสามัญของพรรคที่มีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไปประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคก็ให้ตัวแทนสมาชิกมีหนังสือถึงเลขาธิการพรรค เพื่อขออนุมัติจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค

ให้เลขาธิการพรรคมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ไปดำเนินการประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคตามวรรคสอง ซึ่งการประชุมครั้งนี้จะต้องมีสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบคนมาร่วมประชุม

ภายหลังการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสาขาพรรคส่งรายงานแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรคไปยังเลขาธิการพรรคเพื่อนำเสนอขอรับความเห็นจากคณะผู้บริหารพรรค และขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

เมื่อนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับรองการจัดตั้งสาขาพรรคแล้วให้กรรมการสาขาพรรคเป็นกรรมการสาขารับนับตั้งแต่วันที่พรรคได้รับแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๖๘ จังหวัดใดมีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาขึ้นไปจะตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคประจำจังหวัดตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

ข้อ ๖๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่เกินเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น ไม่เกินสามคน

กรรมการสาขาพรรคจะต้องมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น และมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ กรรมการสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วอาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้ แต่ประธานสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ ๗๐ การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน เลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน เภรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอื่น ไม่เกินสามคน

การเสนอชื่อสมาชิกสามัญที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค และสมาชิกคนหนึ่งมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกเป็นกรรมการสาขาพรรคได้ไม่เกินหนึ่งคน

ให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอื่นตามพรรคหนึ่งตามลำดับ เป็นกรรมการสาขาพรรคสำรองสามคน

ข้อ ๗๑ ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคตามข้อบังคับ ข้อ ๖๕ (๗) ให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

ในกรณีตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงให้ประธานสาขาพรรคแจ้งมายังหัวหน้าพรรคเพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองเพื่อแต่งตั้งจากบุคคลที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกสำรองไว้ให้ดำรงตำแหน่งแทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่งในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกสำรองไว้หรือบุคคลที่เลือกสำรองไว้ไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการสาขาพรรคแทนก็ให้คณะกรรมการสาขาพรรคแต่งตั้งสมาชิกปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งจะต้องกระทำในวาระแรกของการประชุมใหญ่สาขาพรรค

ถ้าตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงให้รองประธานสาขาพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งประธานสาขาพรรคใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่าง ในระหว่างที่ไม่มีประธานสาขาพรรค ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนในกรณีที่รองประธานสาขาพรรคไม่มีหรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการสาขาพรรคผู้ใดผู้หนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งประธานสาขาพรรคคนใหม่ คณะผู้บริหารพรรคอาจดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันครบวาระสองปี หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๑๒ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) อยู่ในตำแหน่งครบสองปี
- (๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการ

สาขาพรรคทั้งหมด

- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่

ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อพรรค

ข้อ ๑๔ การดำเนินการประชุม องค์กรประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุม คณะกรรมการสาขาพรรคให้นำข้อบังคับข้อ ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค
- (๒) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไป

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรและหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด

(๔) เสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อคณะผู้บริหารพรรค

(๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ต่อสำนักงานใหญ่

(๖) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๗) จัดกิจกรรมของสาขาพรรคตามที่เห็นสมควร

(๘) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๙) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๑๕ ประธานสาขาพรรคอาจแต่งตั้งสมาชิกหรือบุคคลภายนอกเป็นที่ปรึกษา หรืออาจแต่งตั้งคณะบุคคลหรือบุคคลเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรคก่อน

ข้อ ๑๖ เลขานุการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของสาขาพรรค ได้แก่ การจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคและการจัดประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

การแบ่งหน่วยงานบริหารสาขาพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๗ การปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการรับ - จ่ายเงิน การคลัง การทรัพย์สิน ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองของสาขาพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ส่วนที่ ๘

กลุ่มกิจกรรมพิเศษ

ข้อ ๑๘ ให้มีกลุ่มกิจกรรมพิเศษ อาทิ กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร เพื่อช่วยดำเนินงานของพรรค ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ยุวมหาชนพรรคประชาธิปัตย์ ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุสิบสี่ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแต่ไม่เกิน สิบแปดปีมารวมกัน เพื่อดำเนินกิจการบางอย่างให้พรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย ยุวมหาชนไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมลงทะเบียน การจัดการบริหาร และการดำเนินงานของยุวมหาชนพรรคประชาธิปัตย์ให้นำข้อบังคับนี้ไปใช้โดยอนุโลม หรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

สำหรับกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในกรุงเทพมหานครให้ใช้ชื่อว่า กลุ่มมดงาน หรือให้ใช้ชื่อตามที่คณะผู้บริหารพรรคกำหนด ส่วนในท้องถิ่นอื่นๆ ให้ใช้ชื่อตาม ความเหมาะสมในท้องถิ่นนั้น

หมวด ๕

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๙ ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อบุคคลต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อคัดเลือกลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั้งปวงตามหลักเกณฑ์ และระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๘๐ การคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

การตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารพรรคที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครเลือกตั้ง ให้ถือเป็นอันสิ้นสุด

หมวด ๖

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสภาท้องถิ่น

ข้อ ๘๑ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปแต่ละครั้งให้ หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรคในโอกาสแรก ที่สามารถกระทำได้ก่อนวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา ครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๘๒ การเสนอหรือรับรองผู้ใดหรือเรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือนโยบายของพรรคตลอดจนการอภิปรายหรือการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปด้วยความสุภาพตามระเบียบหรือข้อตกลงที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้กำหนดไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘๓ ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคอาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุมหรือจรรยาบรรณ หรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคได้

ข้อ ๘๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับในหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๗

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๘๕ คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้มีอำนาจชี้ขาดว่าจะจัดตั้งรัฐบาล หรือร่วมรัฐบาลหรือถอนตัวจากการร่วมรัฐบาล

ข้อ ๘๖ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือตำแหน่งทางการเมืองอื่นในนามพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคลโดยถือความมีคุณธรรม อาวุโสในทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด ความเหมาะสมในงานนั้นๆ และการยอมรับของประชาชน รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรคเป็นหลักในการพิจารณา

(๒) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคคัดเลือกบุคคลได้แล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเท่าที่มีอยู่ทั้งหมด

(๓) ถ้าคณะผู้บริหารพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบุคคลเกินกว่าตำแหน่งที่มีอยู่ให้ที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคพิจารณาลงมติผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามลำดับ

ข้อ ๘๗ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามข้อ ๘๖ ที่มีใจหวั่นหน้าพรรคและเลขาธิการพรรคจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยของการเลือกตั้งทั่วไปติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่เมื่อที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามขององค์ประชุม

ข้อ ๘๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะบุคคลเพื่อติดตามการดำเนินงาน การบริหารงานประจำทุกกระทรวง ทบวง และให้รายงานผลการติดตามต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๙ รัฐมนตรีในรัฐบาลพียงนำนโยบายของพรรคไปปฏิบัติและจะต้องประสานกับพรรคในการบริหารงาน รวมทั้งการรายงานผลความก้าวหน้าของการบริหารงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการประสานมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

หมวด ๘

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๙๐ สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรคและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของพรรคและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๙๑ สมาชิกต้องไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความแตกแยกหรือแตกความสามัคคีในพรรค

ข้อ ๕๒ สมาชิกจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์
ในทางมิชอบ เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

หมวด ๕

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๓ การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควร
แก่การลงโทษ กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่าสี่สิบคน
ลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค

ข้อ ๕๔ เมื่อได้รับคำกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวหาแล้วหัวหน้าพรรคมีอำนาจ
ทำการสอบสวนด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกพรรค
คนหนึ่งหรือหลายคนสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้า
พรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้ผู้ที่ได้รับ
มอบหมายเสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคน
เป็นกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๕๕ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา
แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงพยานหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๘๖ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๘๗ การลงโทษสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากสมาชิกภาพจะกระทำได้ต่อเมื่อปรากฏว่าสมาชิกผู้นั้นกระทำการให้พรรคเสียหายหรืออาจเสียหายอย่างร้ายแรงทำให้เกิดการแตกความสามัคคีภายในพรรค หรือผู้ถูกกล่าวหาได้ฝ่าฝืนข้อบังคับหรือจรรยาบรรณของพรรค มติหรือคำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรคในสาระสำคัญ

เมื่อหัวหน้าพรรคดำเนินการตามข้อ ๘๕ แล้วให้เสนอคณะผู้บริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัย

มติของคณะกรรมการบริหารพรรคในกรณีดังกล่าวจะต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด คำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุด

กรณีที่สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อได้ดำเนินการตามข้อบังคับพรรคแล้วเห็นว่ามีคามผิดจริง สมควรลงโทษให้พ้นจากสมาชิกภาพก็ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองต่อไป

หมวด ๑๐

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชี

ข้อ ๘๘ รายได้ของพรรคจำแนกออกเป็น

(๑) รายได้ปกติ

(๒) รายได้อื่น

ข้อ ๘๙ รายได้ปกติ คือ รายได้ที่รับจากสมาชิกพรรค ผู้บริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรค ที่มีความประสงค์ชำระให้พรรคเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของพรรคไม่ว่าจะชำระเป็นประจำรายเดือน รายปี หรือไม่ก็ตาม เช่น ค่าธรรมเนียมค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๑๐๐ รายได้อื่น คือ เงินหรือทรัพย์สินที่บุคคลหรือรัฐมอบหมายให้แก่พรรค ด้วยวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรายได้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของพรรคหรือสาขาพรรค

รายได้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของสาขาพรรคให้เป็นรายได้ของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๑๐๑ รายจ่ายของพรรค จำแนกออกเป็น

(๑) รายจ่ายปกติ

(๒) รายจ่ายอื่น

ข้อ ๑๐๒ รายจ่ายปกติ ได้แก่ รายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นปกติตามงบประมาณประจำปี

ข้อ ๑๐๓ รายจ่ายอื่น ได้แก่ รายจ่ายในกรณีอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในงบประมาณ

ข้อ ๑๐๔ หัวหน้าพรรค โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติรายจ่ายอื่นของพรรค

ข้อ ๑๐๕ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายได้

(๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน เงินค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ และอื่น ๆ

ข้อ ๑๐๖ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มในวันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๑๐๗ รายได้ที่เป็นตัวเงินให้นำฝากธนาคารในนามของพรรค และถอนมาใช้จ่ายตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๐๘ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๐๙ ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำบัญชีตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน

นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๑๑๐ ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีงบประมาณ ตามข้อ ๑๐๖

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ และรับรองงบการเงิน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเห็นชอบปีละหนึ่งครั้งภายในระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนด เมื่อที่ประชุมใหญ่พรรครับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินนั้น ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน

ให้สาขาพรรคส่งสำเนางบการเงินของสาขาพรรคไปให้สำนักงานใหญ่พรรคทันที หลังจากในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเห็นชอบ

ให้สาขาพรรคนำข้อบังคับพรรคในหมวดนี้ไปถือปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวด ๑๑

การรวมพรรค การยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๑๑ การรวมพรรคกับพรรคอื่นให้กระทำภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คงใช้ชื่อ “พรรครักถิ่นไทย” ต่อไป

(๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

และที่ประชุมใหญ่พรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมทั้งหมด

ข้อ ๑๑๒ การยุบหรือเลิกพรรคจะกระทำได้ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์
- (๒) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประชามนตรีด้วย คะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์
- (๓) ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่พรรคด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมทั้งหมด

หมวด ๑๒

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๑๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๑๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือจาก คณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมดและกรรมการ บริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของทั้งหมดให้การรับรอง
- (๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคให้ความเห็นชอบโดยคะแนนเสียงเกินกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่พรรค

หมวด ๑๓

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๑๕ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความตามข้อบังคับพรรคให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๖ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใดที่ได้กระทำไปตามข้อบังคับพรรคครั้งถิ่นไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ถือว่าคงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคครั้งถิ่นไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคครั้งถิ่นไทยจำนวนทั้งสิ้น ๒๓ คน คือ

๑. นายปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์	หัวหน้าพรรค
๒. นาวาเอก ประจักษ์ ว่างานนท์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายอิสระ บุญยัง	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายวัฒนา ล่วงลือ	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายวิมล ไทรนิ่มนวล	รองหัวหน้าพรรค
๖. นายวุฒิชัย ตรรกบุตร	รองหัวหน้าพรรค
๗. ว่าที่ร้อยตรี วิทวัส ต.แสงจันทร์	เลขาธิการพรรค

๘. นายพิทักษ์ สมพงษ์	รองเลขาธิการพรรค
๙. นายวิรัช เกียวข้อง	รองเลขาธิการพรรค
๑๐. นายพิชัย หงษ์สุวรรณ	เหรัญญิกพรรค
๑๑. นายสนั่น สุขเกษม	นายทะเบียนพรรค
๑๒. นายกิตติมา สุทัศน์ ณ อยุธยา	โฆษกพรรค
๑๓. นายไววิทย์ อุทัยเฉลิม	รองโฆษกพรรค
๑๔. พลตรี เสก ทองไผ่ผา	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายโสภณ จันทร์มัย	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายศักดิ์ชาย ถนอมสมบัติ	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายเรืองเดช จงจรูญรังสรรค์	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นายสุรินทร์ นิลกำแหง	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายคัมภีร์ จันทร์ใจ	กรรมการบริหารพรรค
๒๐. นายศุภภัทร์ลาภ ทาสะโก	กรรมการบริหารพรรค
๒๑. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	กรรมการบริหารพรรค
๒๒. นายวนิช ทิพย์เหรียญ	กรรมการบริหารพรรค
๒๓. นายศรีสุวรรณ จรรยา	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกล้า

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง